

tigt. For mig staar det saaledes, at Lovforslaget ikke kan siges at være kommet særlig hurtigt. Dog, det skulle vi ikke strid-  
des om. Hovedsagen er, at der nu fore-  
ligger et Forslag, som tager henved  $\frac{1}{2}$   
Million Mennesker ind under denne Lov-  
givning, og at vi forhaabentlig allerede i  
denne Rigsdagssamling faa dette Forslag  
gennemført, saaledes at det kan komme  
de paagældende Mennesker til nogen Nytte.

Efter disse faa indledende Bemærk-  
ninger skal jeg gøre nogle enkelte Be-  
mærkninger til nogle af Lovforslagets Pa-  
ragrafer, idet jeg naturligvis forbeholder  
Socialdemokratiet under Udvalgsarbejdet  
at foreslaa Ændringer. Jeg vil begynde  
med at omtale § 1. Den ærede første  
Taler var ogsaa inde paa Omtale af denne  
Paragraf. Han mente, at i al Alminde-  
lighed ramte den Grænse, 12,000 Kr. til  
Ejendomsskyld, der her var sat, rigtigt, og  
det er jo meget troligt, at det er rigtigt.  
Han mente dog alligevel, at det kunde  
blive nødvendigt at føje nogle Ændringer  
hertil og søge at skaffe en Ordning saa-  
ledes, at man inddrog maaske ogsaa andre  
Ejendomme under denne Grænse. Han  
var altsaa ikke ganske sikker paa, at det  
i alle Tilfælde vilde ramme det rigtige,  
og det er jeg heller ikke. Hvad Vej man  
nu skal gaa for at faa med alt, hvad man  
egentlig skulde have med ind under denne  
Bestemmelse, det er ikke saa let at sige.  
Der kunde her tænkes forskellige Veje.  
Man kunde bl. a. sætte en ny Grænse  
nedefter, f. Eks. Ejendomsskyld ned til  
8,000 Kr., saaledes at man henviste alle  
Ejendomme med en Ejendomsskyldværdi  
fra 8,000—12,000 Kr. til at forsikre sig  
under den Form, som der er givet Anvis-  
ning paa ved Afsnittet om frivillig For-  
sikring. Man vilde derved paa Forhaand  
sikre alle dem, der ere beskæftigede ved  
disse Arbejder, at de blive forsikrede, og  
man vilde paa den anden Side mindske  
Byrderne for de paagældende Ejendoms-  
besiddere, ved at Staten ydede en Del af  
Forsikringspræmien, saaledes som det er  
foreslaaet i Lovforslagets Afsnit om frivillig  
Forsikring.

Der findes jo her i Landet Gartnerier,  
hvis Værdi ikke er særlig stor i Ejendoms-  
skyld, men som alligevel beskæftige en  
Mængde Mennesker. Man kunde maaske  
ogsaa ad denne Vej finde en ny Grænse,  
saaledes at man sagde, at ogsaa Ejen-  
domme under 12,000 Kr.s Ejendomsskyld  
eller — hvis den Tanke jeg lige henstillede,  
blev accepteret — Ejendomme under 8,000  
Kr.s Ejendomsskyld skulde inddrages un-

der den tvungne Forsikring, naar de be-  
skæftigede et særlig stort Antal Mennesker  
som Arbejdere. Men det kunne vi jo sik-  
kert forhandle om i det Udvalg, der bliver  
nedsat om denne Sag, og forhaabentlig  
lykkes det at finde en Affattelse, som  
kan tilfredsstille til alle Sider.

I Lovforslagets § 3 staar der: „Ved  
Havebrug forstaas i nærværende Lov for-  
retningsmæssigt drevet Havebrug“. Nu  
ved jeg meget godt, at Princippet i de  
Love, der ere gennemførte, er dette, at  
det er forretningsmæssigt drevne Virksom-  
heder, der komme ind under Ulykkes-  
forsikringen. Men jeg tror, at specielt for  
Gartnerne gælder det, at der i deres  
Virksomhed er særlig mange, der ere be-  
skæftigede i privat Virksomhed, og jeg  
tror ogsaa, at for Gartnerne Vedkom-  
mende vil det vise sig, at det særlig for  
mange af disse Virksomheder vil blive  
vanskeligt at bestemme, hvorvidt de drives  
som forretningsmæssigt Havebrug, eller de  
drives rent som privat Havebrug til For-  
nøjelse for Ejerne. Jeg tænker her paa  
Haverne ved de store Godser og paa Ha-  
verne langs Strandvejen ved de store  
Villaejendomme, i det hele taget paa Ha-  
verne ved store Villaejendomme i Køben-  
havns Omegn og andre Steder. I mange  
af disse Haver er jo ansat en fast Gart-  
ner, og ofte beskæftiges der flere Arbejdere  
hele Aaret rundt. Haven er vel egentlig  
en Lysthave for Villa- eller Godsejeren,  
men det er vist meget ofte Tilfældet, at  
den foruden at være drevet som privat  
Havebrug ogsaa drives forretningsmæssigt,  
idet man søger at faa saa meget Udbytte  
af Haven som muligt ved at sælge af  
Blomsterne og af Havens andre Produkter.  
Derfor kan det ofte blive Tvivl under-  
kastet, om den hører ind under Loven  
eller ej. Men vi Socialdemokrater ville i  
det hele taget gerne, at man tog saa  
mange som muligt ind under Loven, og  
jeg vil derfor henstille til det Udvalg, der  
nedsættes, at have sin Opmærksomhed  
henvendt paa denne § 3 og navnlig paa  
at faa saa mange af Gartnerne som mul-  
ligt ind under den. Det samme gælder  
vistnok ogsaa Skovene, for saa vidt det  
er private Lystskove. De Arbejdere, der  
ere beskæftigede ved disse, kunne komme  
til Ulykker akkurat paa samme Maade  
som de, der ere beskæftigede ved Skove,  
der drives forretningsmæssigt. Men det er  
som sagt Ting, vi kunne tage under  
Overvejelse i Udvalget.

I § 5 siges det, at ogsaa tilsynsførende  
komme med ind under denne Lov. Der